

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 7Csp/71/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7823202037
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Gajdošová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2024:7823202037.3

Uznesenie

Okresný súd Rožňava v spore žalobkyne: A. B. - C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. XXXX/XX, F., práv. zast.: Mgr. Benita Horňáková, advokátka so sídlom Kósu-Schoppera 12, Rožňava, proti žalovanému: PROFI-CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, práv. zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia

rozhodol:

I. Konanie zastavuje.

II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 13.09.2023 domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 17 295,36 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 15.10.2023 žiadal žalobu zamietnuť a priznať mu voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu namietal miestnu nepríslušnosť tunajšieho súdu, nakoľko podľa žalovaného medzi stranami nebola uzavretá žiadna zmluva, na základe ktorej by mala mať žalobkyňa postavenie spotrebiteľa. Ďalej poukázal na skutočnosť, že existuje právoplatné rozhodnutie rozhodcovského súdu sp. zn. 103/06/21 zo dňa 11.11.2021, ktoré vylučuje vznik bezdôvodného obohatenia a súčasne vzniesol námietku premičania, nakoľko žalobkyňou uvádzané skutočnosti v žalobe jej boli známe už v roku 2018.

3. Žalobkyňa v replike uviedla, že trvá na spotrebiteľskom charaktere zmluvy o úvere a považuje tvrdenia žalovaného za účelové v snahe vyhnúť sa spotrebiteľskému režimu. V závere vyjadrenia vyhlásila, že o existencii právoplatného rozhodnutia rozhodcovského súdu sa dozvedela až po doručení vyjadrenia žalovaného k žalobe, a preto žalobkyňa vzala žalobu v celom rozsahu späť a požiadala súd, aby dané konanie zastavil a nepriznal žalovanému náhradu trov konania s poukazom na § 257 CSP, nakoľko má zato, že žalovaný získal od žalobkyne z poskytnutého úveru už dostatočné finančné prostriedky, ktoré sú v absolútnom nepomere k poskytnutému úveru, pričom na výzvy žalobkyne ohľadom vyúčtovania platieb žalovaný žiadnym spôsobom nereagoval. K späťvzatiu žaloby žalobkyňou sa žalovaný nevyjadril.

4. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

5. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

6. Podľa § 146 ods. 1 CSP druhej vety, na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

7. Nakoľko právny zástupca žalobkyne vzal žalobu späť v celom rozsahu, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Vzhľadom na to, že k späťvzatiu žaloby došlo žalobcom pred predbežným prejednaním sporu a pojednávaním, súhlas žalovaného so späťvzatím sa nevyžadoval.

8. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

10. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

11. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa

12. Vyššie citovaný § 256 ods. 1 CSP upravuje zásadu procesnej zodpovednosti strany za zavinenie. Táto zásada znamená, že trovy konania je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá ich vznik zavinila. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Pojem „procesné zavinenie“ použitý v § 256 CSP, sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zavinenie nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu (teda aj jej prejav vôle spočívajúci napr. v späťvzati žaloby) a dôsledkom je vznik trov protistrany (pozri uznesenie Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 563/01 alebo I. ÚS 469/04). Prvkom zavinenia môže byť aj náhoda, napr. odpadnutie predmetu sporu, pretože nič z toho nie je možné pričítať na ťarchu toho, kto sa iba bránil. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritórne rozhodnuté, a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania (pozri Civilný sporový poriadok, Komentár, autorov doc. JUDr. Marek Števec, PhD. a kol., vyd. C. H. Beck v Prahe 2016, str. 934).

13. V dôvodovej správe k cit. § 257 CSP je uvedené, že aplikácia citovaného ustanovenia pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú kumulatívne splnené dve podmienky: jedná sa o dôvody hodné osobitného zreteľa a o výnimočné okolnosti. Výnimočnosť tohto prípadu môže spočívať v okolnostiach danej veci alebo (aj) v okolnostiach na strane účastníkov konania. Ustanovenie § 257 CSP má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti zákona, teda inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, vždy musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, pričom výnimočnosť prípadu musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnená. Významnými z hľadiska aplikácie § 257 CSP sú pomery strán, okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj a správanie strán v priebehu konania a podobne (pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo 5/2006). V zmysle konštantnej judikatúry (napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 17/2009, 5Cdo 67/2010, 3MCdo 46/2012) ust. § 257 CSP nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého súd je povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnúť. Ustanovenie § 257 CSP teda nie je možné interpretovať tak, že táto norma je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. (Uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 1Co/14/2020 zo dňa 13.11.2020).

14. O trovách konania preto súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 256 ods. 1 CSP tak, že podľa procesného úspechu strán sporu priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu žalovanému.

15. Žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania nezávisle na správaní žalovaného. To, že žalovaný získal dostatočné finančné prostriedky z poskytnutého úveru nie je dôvodom na nepriznanie trov konania podľa § 257 CSP, nakoľko aj podľa ustálenej judikatúry by tieto dôvody mali byť výnimočné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie podľa § 357 písm. a) CSP v lehote do 15 dní od doručenia uznesenia, ktoré sa podáva na Okresnom súde Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 CSP podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak strana sporu (žalobca alebo žalovaný) nesplní povinnosť uloženú týmto uznesením, môže oprávnená strana podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.